

Dubový hrdina

V dalekém kraji mezi kopci byla vesnice. Kolem voněly louky, údolím se klikatila říčka a v hustých lesích čekala na setmění divoká zvěř. Lidé se tu měli dobře, jen jedině jim nedalo klidně spát. Vesnici terorizoval drak. Kde přebýval, kde měl své doupě, nikdo nevěděl. Možná někde blízko, možná daleko, možná vůbec ne na zemi. Každý rok se právě jemu přičítala kdejaká pohroma - podupaná pole, zničené chalupy, ztracené děti... Na kraji vesnice byl domek, ve kterém žil tesař se svou ženou. Měli jednoho syna. Nikdo mu neřekl jinak než Kim. Kim byl šikovný – stíhal pomáhat doma i toulat se v okolí. Lesy kolem vesnice znal moc dobře, neztratil by se v nich ani potmě. Jen do jednoho mu zakazovali chodit. Do temného lesa u skal. Říkalo se, že právě tady ve skalách možná sídlí hrozný drak. V posledních letech jej však Kim ani nikdo jiný neviděl. Každé jaro se odehrávala ve vesnici velká slavnost, při které Rada starších vždy vybrala jednoho mladíka z vesnice k udobření zlého draka. Rada starších vyhlásila jméno. Pro vybraného mladíka to byla velká čest, stejně i pro jeho rodinu. Celou noc se pak oslavovalo, pilo, tančilo až do rozbřesku.¹ Mladíka, kterého ještě v noci vyprovodili k lesu darovat drakovi, už nikdy nikdo neviděl. Stal se hrdinou. Jeho tvář byla pak navždy vyryta do kmene dubu, ke kterému ho všichni vesničané přicházeli uctívat. Za vesnicí už byla celá alej dubových hrdinů. Když toho roku nastal večer jarní oslavy, připravoval se na ni i Kim. Matka jej políbila a popřála mu štěstí. Když zapadlo slunko za obzor, muzika začala hrát, víno teklo proudem. Mladíci sepnutí v pevný kruh tančili divoce okolo ohně. Kolem půlnoci vystoupil stařešina. Plameny mu osvětlovaly tvář, když prohlásil, že vesnici toto jaro zachrání Kim. V Kimovi to šklublo. Nic takového nečekal. Dostal na hlavu věnec z březových větviček. Myslel na to, jak má rád svoji rodinu, lesy, louky, slunko. Nebude mu to všechno chybět? Chtěl se stát mlčenlivým hrdinou v dubové aleji? Když ho vyprovodili k lesu a on zůstal sám. Chvilí čekal, a pak se tajně vrátil nazpět do vesnice. Vkradl se do otcovy dílny, vzal velkou sekeru a zmizel zase v lese. Do rána se na dalším dubu objevila Kimova tvář. Byl překrásný. Vypadal jako opravdový hrdina. Jeho rodiče jako první přinesli do dubové aleje dary a květiny. Byli na Kima pyšní. Ostatní jim blahopřáli, že právě jejich syn se stal hrdinou, který svou obětí zachránil celou vesnici.²

Za několik dní se v noci na náměstí objevila postava mladíka. Byl vyhublý a zbědovaný. Měl v ruce sekeru a šel přímo k Radě starších. Lidé na něj zírali a byli zmatení. Pak někdo v mladíkovi poznal Kima. Lidé nemohli uvěřit svým očím. „To je Kim? Co tu dělá? Co s námi bude? Drak se jistě pomstí a potkají nás mnohem horší pohromy!“ Ale Kim se usmíval: „Drak se nepomstí! Zabil jsem ho.“ „Zabil? Ty jsi zabil draka? To není možné“ Rada starších se sešla a radila se, co bude dál. Věc byla vážná, museli rozhodnout, co udělají s Kimem. Hlavní stařešina pak celé vesnici ohlásil: „Přijmout Kima za hrdinu je nebezpečné. Nabouralo by to tradici celé vesnice. Hrdinové, jako je Kim, jsou nevyzpytatelní. Teď jej nepotřebujeme.“³ A co Kim? Ten zmizel ještě téhož dne. Říkalo se, že se možná utopil v bažinách, že jej možná roztrhala divoká zvěř. Kdo ví. Drak se už však nikdy neobjevil a postupem času se na něj zapomnělo stejně jako na Kima. Dubové idoly však zůstaly v aleji stát ještě dlouhá léta. Lidé je však uctívali méně a méně, až jednoho dne k nim přestali chodit úplně. Alej zarostla a tváře hrdinů zčernaly k nepoznání.

---

¹ Je zvláštní, že sebeobětování se pro vesnici bylo pokládáno za čest.

² Překvapující je, že rodiče jsou pyšní na to, že jejich syn půjde umřít pro vesnici.

³ Naprosto opačný postup přijetí hrdiny, než jaký bych očekávala, naopak až jeho zavržení.

Konec je pro mě neočekávaný, přijde mi nefér, že za službu vesnici se mladíkovi místo ocenění dostalo opovržení. Čekala bych něco ve stylu:

Za několik dní se v noci na náměstí objevila postava mladíka. Byl vyhublý a zbědovaný. Měl v ruce sekeru a šel přímo k Radě starších. Lidé na něj zírali a byli zmatení. Pak někdo v mladíkovi poznal Kima. Lidé nemohli uvěřit svým očím. „To je Kim? Co tu dělá?“ Ale Kim se usmíval: „Drak se nepomstí! Zabil jsem ho.“ „Zabil? Ty jsi zabil draka? To není možné, konečně jsme zachráněni a už nebudou muset být obětovány žádné další životy!“ Rada starších se sešla a radila se, jakým způsobem bude Kim odměněn. Rozhodli se pro vystavění památečního monumentu uprostřed vesnice, peněžní odměnu pro Kima a jeho rodinu a každoroční slavnosti připomínající rovněž ostatní obětované mladíky. Kim se brzy oženil, narodily se mu děti a žil klidným a spokojeným životem a do paměti celé vesnice se jednou pro vždy zapsal jako opravdový hrdina.

Dva nápadníci

Část 1: Sangba na to neříkala nic a náčelník nevěděl, kterému ji má dát za ženu.

Část 3: A Nilja se náležitě osvědčil. Jenže náčelník ještě váhal, komu má dceru dát.

„...Víte, že ten, kdo si vezme Sangbu za ženu, bude po mně novým náčelníkem. A protože jsem už starý, musíte vy, starší mého kmene, rozhodnout, který z těchto dvou nápadníků Sangbu dostane: Njila nebo Sefu?“

- Náčelník nedodržel své slovo, Njila splnil úkol, ale on stále váhal a nakonec ještě předal rozhodovací kompetence radě.

Část 4: Takový muž, prohlásili starší, by Sangbu bil. Naproti tomu Sefu je povolnější, neprosazuje tolik svou vůli za všech okolností, a bude tedy dbát rad, které mu jako budoucímu náčelníkovi bude dávat rada starších. A protože bude mírnější i vůči Sangbě, starší rozhodli, aby si ji vzal.

- Argumenty o bití a prosazování své vůli nejsou relevantní, natož pak je nepovažují za dostatečné proto, aby rozhodly o tom, koho si Sangba vezme. Rada starších prostě rozhodla tak, jak se to hodí jí s ohledem na prosazování jejich vůle ve vedení vesnice.

Konec, jaký bych očekávala: Splněním náročného úkolu Nilja prokázal, že mu na Sangbě opravdu záleží, byl ochotný honit se za antilopou tak dlouho, dokud ji nechytí a jasně tak dal najevo, že jeho zájem je opravdový a nevzdává se po prvním neúspěchu, což byla pro budoucnost vesnice dobrá charakterová vlastnost. Náčelník tedy neváhal a brzy se konala honosná svatba, Njila se stal náčelníkem a za jeho vedení vesnice jen vzkvétala.